

तत्र सापङ्गवोत्प्रेक्षा । यथा मम ।

“अश्रुच्छलेन सुदृशो ज्ञतपावकधूमकलुषाक्ष्याः ।

अप्राप्य मानमङ्गे विगलति लावण्यवारिपूर इव” ॥

श्लेषहेतुगा यथा ।

“मुक्तोत्करः सङ्कटशुक्तिमध्या-

द्विनिर्गतः सारसलोचनायाः ।

जानीमहेऽस्याः कमनीयकम्बु-

ग्रीवाधिवासाद्गुणवत्त्वमाप” ॥

अत्र गुणवत्त्वे श्लेषः “कम्बुग्रीवाधिवासादिवेति” हेतूत्प्रेक्षाया
हेतुः । अत्र “जानीमहे” इत्युत्प्रेक्षावाचकं । एवं ।

(६८२) मन्ये शङ्के ध्रुवं प्रायो नूनमित्येवमादयः ।

क्वचिदुपमोपक्रमोत्प्रेक्षा यथा ।

“पारे जलं नीरनिधेरपश्य-

न्मुरारिरानीलपलाशराशीः ।

वनावलीरुत्कलिकासहस्र-

प्रतिक्षणोत्कूलितशैवलाभाः” ॥

इत्यत्राभाशब्दस्योपमावाचकत्वादुपक्रमे उपमा, पर्यवसाने
तु जलधितोरे शैवालस्थितेः सम्भवानुपपत्तेः सम्भावनेत्यान-
मित्युत्प्रेक्षा । एवं विरहवर्णने । “केयूरायितमङ्गदैरित्यत्र”
“विकासिनीलोत्पलति स्म कर्णे मृगायताक्ष्याः कुटिलः क-
टाक्षः ।” इत्यादौ च ज्ञेयं । भ्रान्तिमदलङ्कारे “मुग्धा दुग्ध-